

Élő víz folyói

Jézus ott áll a templomban, és magához hívja a szomjazót: „igyék!”

Életünknek biztos volt olyan szakasza, amikor lelkünk meggyengült, kiszáradt folyónak tűnt, vagyis szomjazott. Az előttünk álló feladatokat megoldhatatlannak gondoltuk, azt sem tudtuk, hogyan fogjunk hozzá, kétségbeestünk vagy elkeseredtünk. Amíg igazán meg nem tértünk, mindezek többször előfordulhattak.

Amint a Szentlélek beköltözik a szívünkbe, ez megváltozik. Ha Istenhez folyamodunk akár imában, akár dicséréttel, akár szentírásolvasással, lelkünk gyorsan kivirul. Elmúlik a szomjazás, Jézuson keresztül hozzájut lelkünk az élő s egyben életető vízhez, amelyet csak Tőle kaphatunk meg. Így mindig meg tudjuk újítani életünket. Jézus megtölti és megújítja lelkünket.

Innen fakadnak azután azok a jócselekedeteink, amelyeket naponta megteszünk (a család ellátása, idegenek segítése, adakozás, keresztény példamutatás a munkahelyen és a világban stb.)

Szorult helyzetünkben, nehéz pillanatainkban se feledkezzünk el azonnal Jézushoz fordulni.

- Tudatában vagyok-e, hogy nekem is megvan a lehetőségem részesedni a Jézus ígérte italból, a Lélekből? (Csak bensőmnek kell nyitva lennie.)
- Tudatosítom és elfogadom-e: Aki hisz Jézusnak, annak „belsejéből... élő víz folyói fakadnak”?
- Örülök-e külön annak, hogy földi ember létemre bensőmből én is továbbadhatom a Lelket?!

Mészárosné Lázi Zsuzsanna, Bicske